

"Met vlag en wimpel (Het verhaal)"

De held

Toen ik moe maar voldaan was toegekomen werden vlaggen gehesen en de fanfare blies de loftrumpet. Goedgeplaatste burgers schoven zwaarwichtige woorden langs het erepodium. Ik had de zon meegebracht om de lente te stichten en kleuren verzameld om liedjes te schilderen. De vreugde was netjes verpakt en in blinkende strikjes geknoopt door kinderhandjes die gedrenkt waren in onschuldige gebaren.

Nooit was er iemand in geslaagd om de liefde te bottelen, à point. Dat was de grondtoon van mijn speech.

Ik was de absolute meerderheid en dat is gevierd. Heel het dorp was aangekomen op het plein en allemaal samen, dronken zij, uit de hoorn des overvloeds. De grafrede voor de winter was koud. De lente begon haar carrière en liet iedereen, samen met mij, handenklappen, op het beukende ritme van het licht.

De viering

In tweekwartsmaat blies de fanfare de zorgvuldig geschreven partituur de lucht in. Niemand die het hoorde of stoorde. De marionetten met iets te volle dijen gingen in mars voorop. Flarden van instrumenten bereikten, onsamenhangend, de uitgelaten menigte. De kinderen waren vrolijk, zonder goed te weten waarom. Het was feest. De zoute geur van braadworst en verbrande uien sneed door de straten.

De held van het dorp werd ingehaald. Hij had namelijk de grenzen verlegd en voor gans de wereld aangetoond dat triomf en succes ook uit nederigheid kon groeien. Met bloemen overladen kwam hij uiteindelijk, na de stoet en de muzikanten, het dorpsplein opgewandeld. Wuivend, met een brede glimlach.

Bij zijn speech ontbrak het niet aan warmte toen hij, met zijn blik op iedereen gericht luidkeels verkondigde:

"Er is geen weg naar liefde; liefde is de weg !!"

Dit was waar men op wachtte. Dit was de waarheid. Dit was waarom hij was wie hij was.

Onder luid gejuich en dreunend handgeklap werd de boodschap ontvangen :halleluja !! De held werd gezegend, God zij geloofd.

Epiloog

En het dorp leefde nog lang en gelukkig.

En klokvast elk jaar op dezelfde dag bij het begin van de lente, blaast de fanfare in tweekwartsmaat de zorgvuldig geschreven partituur de lucht in.